

ทุกวันพุธ-พฤหัสบดี
เวลา 20.20-22.05 น.

ความรัก ความแค้น ความตาย
เติมพันชีวิตด้วยรัก !!

ก้านกล้วย

Designed By Internet TV3

ตำนานขาว...ตำนานโบราณแห่งวังสะพานเสี้ยวที่สร้างขึ้นด้วยแรงบันดาลใจแห่งความรักจนตกทอดมาถึงทายาทคือ หม่อมเจ้าณภสรและหม่อมอุณาภิธนีเป็นภรรยา ท่านชายและชายามีบุตรชายถึงสองคนคือ คุณชายณภกานต์ และ คุณชายณศูล สองพี่น้องนั้นแม้จะมีสายเลือดเดียวกันแต่ก็มีนิสัยต่างกันราวฟ้ากับดิน ณภกานต์เป็นคนดี มีเมตตา เป็นสุภาพบุรุษ ในขณะที่ณศูลเป็นคนเอาแต่ใจ โหดร้าย อารมณ์รุนแรง คุณชายทั้งสองนั้นมีความเป็นอยู่พริ้งพริ้วพร้อมด้วยความสุขทางกาย แต่ทางใจกลับต้องระทมทุกข์อยู่กับอดีตที่แม่หนีตามชู้ไป ส่วนพ่อก็ตรอมใจจนอยู่ในสภาพคนป่วยใกล้ตาย ยังให้ณศูลเจ็บแค้นแม่และชู้เป็นที่สุด หากเมื่อเวลาผ่านไป ท่านชายณภสรได้รู้ความจริงว่าอุณาภิธนีได้เต็มใจไปกับนายพุ่มคนรักเก่า ก็ตระหนักถึงเวรกรรมและอยากเห็นหน้าชายาอีกสักครั้งก่อนตาย จึงสั่งให้ลูกชายทั้งสองไปพาหม่อมอุณาภิธนีกลับวัง แต่ความดีใจที่ลูกจะได้พบแม่กลับกลายเป็นความเจ็บปวดร้าวรานถึงที่สุดเมื่อต้องมารับรู้ว่าแม่มีลูกกับชู้อีกคน ณศูลยิ่งเหมือนมีไฟลุกไหม้กระหน่ำในใจจึงชำระแค้นด้วยการย้อนกลับมาฆ่านายพุ่มจนตายคาบ้าน

และนี่คือจุดเริ่มของ นรวิทย์ ไอลูกชู้ผู้ต้องกลับมารับชะตากรรมที่ไม่ได้ก่อด้วยการ ถูกกดขี่จากณศูลเยี่ยงทาส และมีชีวิตอยู่ในตำนานขาวที่เคยเป็นตำนานรักของพ่อกับแม่เยี่ยงนักโทษจองจำ ณภกานต์นั้นมีคู่หมั้นอยู่แล้วคือ ม.ร.ว.สุดาวดี

คุณหญิงคนงามแห่งวังหับเผย ธิดาของหม่อมเจ้าสุทธิสาสตร์ และหม่อมวดี คุณหญิงสุดาวดีนั้นเกิดมาด้วยความพร้อมเหมาะสมกับนภกานต์ทุกประการ ทั้งการศึกษาที่เร็นจบเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ และถูกส่งไปเรียนยังประเทศอังกฤษซึ่งนับเป็นสตรีเพียงไม่กี่คนของสยามประเทศที่ได้ไปเรียนต่อเมืองนอกเมืองนา คุณหญิงจึงกลับประเทศพร้อมภาพลักษณ์แห่งความเป็นสมัยนิยมทุกกระเบียดนิ้ว เช่นแทนที่จะเล่นดนตรีไทยก็เล่นเปียโน และการแต่งกาย คำพูดภาษาฝรั่งที่หญิงชาวบ้านทั้งหลายไม่เคยเข้าใจ แม้จะเป็นสาวสมัยแต่คุณหญิงก็เป็นคนมีจิตใจงดงาม ประพฤติตนเยี่ยงผู้ดีแท้ และในอารมณ์ของความรัก คุณหญิงก็เป็นคนมั่นในรักเดียว มิเคยคิดจะแปรใจไปตามยุคสมัยหรือเสื้อผ้าที่ใสแม้จนมิด ความรักมันแต่่นภกานต์

และความที่นภกานต์เองก็ให้ความเอ็นดูเสมอต้นเสมอปลาย จึงทำให้คุณหญิงไม่คิดว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงใดๆ เกิดขึ้นกับเธอและนภกานต์ นับวันคุณหญิงจึงยิ่งรักนภกานต์เต็มหัวใจ นภกานต์เองก็ให้ความสนิทสนมด้วยโดยมิได้ไตร่ตรองใจตัวเองเล็กๆ เลยว่ารักสุดาวดีด้วยใจแท้ๆ หรือไม่ นอกจากเรื่องใจตัวเอง นภกานต์ยังไม่ระแคะระคายเลยว่านภศูลนั้นก็แอบหลงรักและปรารถนาจะได้สุดาวดีมาเป็นคู่ครองเหมือนกัน นภศูลคอยตาม dõiสุดาวดีถึงชั้นล่องเกินสุดาวดีบ่อยๆ แต่สุดาวดีก็ไม่เคยปริปากให้นภกานต์รู้ เพราะเกรงว่าด้วยความรักน้องนภกานต์จะยอมเสียสละตนให้นภศูล จึงต้องทนอึดอัดคอยหลบหลีกให้พ้นรังควาญจากนภศูลและพยายามใกล้ชิดกับนภกานต์ แต่จนแล้วจนรอดนภกานต์ก็เพียงคบหาแต่ไม่เคยเอ่ยปากแม้คำว่ารัก ทำให้คุณหญิงสุดาวดีน้อยใจอยู่บ่อยๆ จนต้องใช้กลยุทธ์เพื่อทวงคำรักทั้งของของฝากที่มีความหมาย เสียงเพลงบอกรัก คำพูดบอกความในใจ นภกานต์ก็ยังไม่สนองตอบเหมือนอย่างที่เขาอยากให้เป็น จนเมื่อนภกานต์ได้พบกับช่อแก้ว นภกานต์จึงแน่ใจในทันทีว่าได้พบกับหญิงอันเป็นที่รักแล้ว

แต่ก็ยังรักษาน้ำใจสุดาวดี ไม่แสดงออกกับช่อแก้วเกินความเป็นคนในปกครอง ส่วนช่อแก้วเมื่อได้มีโอกาสใกล้ชิดกับนภกานต์ก็รู้สึกผูกพันและสงสาร ช่อแก้ว หญิงงามที่ต้องใจชายทุกคนที่พบเห็น เป็นธิดาของ ท่านชายวิการ กับเน็น น้องสาวของหม่อมอุณจิต ที่เกิดมาท่ามกลางความทุกข์เข็ญของแม่ เพราะท่านชายวิการมีชายาแล้วคือ หม่อมเนื้อแพร เน็นจึงตกอยู่ในสภาพเมียน้อยที่ลึกลบ และด้วยความโหดร้ายใจยักษ์ของหม่อมเนื้อแพรที่รู้เรื่องจึงตามฆ่าเน็นจนต้องหนีระหกระเหินไปอยู่กับพี่สาวคือ นุ่น และพี่เขยคือ ชยเนนทร์ แต่เน็นก็หนีกรรมไม่พ้น ถูกนายเปลี่ยน คนสนิทของเนื้อแพรฆ่าตายขณะท้องแก่ใกล้คลอด นายเปลี่ยน กลับสู่วังถนนโรงครกพร้อมข่าวดี โดยไม่รู้ว่าทารกในครรภ์ของเน็นได้ลืมตาดูโลกหลังจากแม่สิ้นลม ช่อแก้วนั้นมิเคยล่วงรู้ถึงกำเนิดของตน จึงมีชีวิตอยู่อย่างมีความสุขและคิดว่านุ่นคือแม่ ชยเนนทร์คือพ่อ และพินพา ลูกสาวของนุ่นกับชยเนนทร์

คือพี่สาวแท้ๆ วันหนึ่งขยันทร์ป่วยหนัก นุ่นจึงขอร้องให้ขยันทร์พาขอแก้วกลับคืนสู่วังสะพานเสี้ยว เป็นเวลาเดียวกันกับที่ท่านชายนภสรสิ้น

ในวันงานศพท่านชายนภสรมีญาติสนิทของท่านชายได้นำ นภิสรา เข้ามาเพื่อให้อยู่ในอุปการะของนภกานต์ ณ วันนั้นหญิงชายหลายชีวิต จึงได้มาพบกันและได้เริ่มต้นเรื่องราวแห่งโศกนาฏกรรมแห่งความรักที่ไม่มีใครคาดคิด โดยเฉพาะนภกานต์ที่ยังไม่แน่ใจต่อความรู้สึกที่มีต่อคุณหญิงสุดาวดี หากเมื่อได้พบกับขอแก้ว นภกานต์จึงแน่ใจในทันทีว่าได้พบกับหญิงอันเป็นที่รักแล้ว ซึ่งไม่ใช่สุดาวดี แต่ด้วยความเป็นสุภาพบุรุษก็ยังรักษาน้ำสุดาวดี ไม่แสดงออกกับขอแก้วเกินกว่าความเป็นคนในปกครอง ส่วนคุณหญิงสุดาวดีก็ให้ความเมตตาต่อขอแก้วดุจน้องสาว และไม่ระแคะระคายเลยว่าจะต้องเจ็บช้ำใจเพราะรักสามเส้าระหว่างตนขอแก้ว และนภกานต์ จะมีก็เพียงพินิจพินาเท่านั้นที่รู้ความทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นความรักระหว่างขอแก้วกับนรวิรุ เพราะจากวันงานขอแก้วมีโอกาสดูใกล้ชิดกับนรวิรุก็รู้สึกผูกพันสงสารและก่อตัวเป็นความรักในเวลารวดเร็ว หรือการที่นภสุลแอบรักคุณหญิงสุดาวดี และนภกานต์ที่พึงใจขอแก้ว พินิจพินาจึงเป็นคนคอยรักษาหัวใจทุกคนไว้มิให้ต้องบอบช้ำเพราะความรักที่สลับซับซ้อนนี้ ทั้งยังคอยเอาใจสุดาวดีมิให้ต้องเสียใจ

ในขณะที่เจ็บที่สุดคือตัวเอง เพราะพินิจพินานั้นก็หลงรักนภกานต์เช่นกัน หากรักนั้นเป็นรักซ่อนในใจที่มีเคยเอยหรือเผยใจให้ใครเห็น ในวันงานศพท่านชายนภสรหม่อมเนื้อแพรวได้พบขอแก้วที่หน้าตาเหมือนแม่ดจพินาเดียวกัน ความแค้นก็โพลพุ้งขึ้นอีก ขยันทร์เห็นแววตาของหม่อมเนื้อแพรวจึงรีบพาขอแก้วกลับต่างจังหวัดทันที นภกานต์ทัดทานแต่ขยันทร์ยืนยันไม่ยอม ส่วนพินิจพินานั้นเมื่อได้พบนภกานต์ก็เกิดหลงรัก จึงขอพ่อแม่ว่าอยากอยู่ในวังสะพานเสี้ยวเพื่อเรียนหนังสือ นภกานต์เองก็เอ็นดูพินิจพินาเหมือนน้องสาวจึงอุปการะพินิจพินาไว้ ในตำหนักขาวนรวิรุกับหม่อมอุณจิตอยู่กันอย่างร่มเย็น เพราะต้องรองรับอารมณ์ร้ายของนภสุล จนวันหนึ่งนภสุลสั่งโยนนรวิรุอย่างหนักและด่าว่าหม่อมอุณจิตอย่างรุนแรง หม่อมอุณจิตที่ป่วยหนักถึงกับตรอมใจตาย นรวิรุจึงต้องอยู่เพียงลำพังโดยมีแม่นมอิมที่นภกานต์ส่งมาคอยดูแล ยิ่งความโกรธแค้นให้นภสุลอีกเป็นทวีคูณ เพราะไม่ชอบที่พี่ชายเมตตาไถ่ลูกชู้ จึงแอบมารังแกกดขี่นรวิรุต่างๆ นานา จนนภกานต์คิดหาทางช่วยจึงส่งให้นรวิรุไปอยู่บ้านชายทุ่งเพื่อจะได้พ้นจากนภสุล

หม่อมเนื้อแพรวยังคัมคั่งเรื่องขอแก้ว อาละวาดเอากับวิภาและบ่าวไพร่ สั่งให้เปลี่ยนหาคนไปช่วยกันตามล่าเอาชีวิตขอแก้วให้ได้ เปลี่ยนจึงจ้างไฉ่ตุน กับไฉ่ต่วน นักฆ่าจากเมืองปทุมตามล่าหาขอแก้ว ตอนนั้นขยันทร์ล้มป่วยลงอีก นุ่นจึงมีจดหมายบอกนภกานต์ให้ทราบเรื่อง นภกานต์รีบสั่งให้ขยันทร์ นุ่น และขอแก้ว

กลับเข้ามาอยู่ในวังทันที ใจหนึ่งนั้นเป็นต้องการให้ชเยนทร์เข้ามาับการรักษา แต่อีกใจหนึ่งนั้นนภกานต์คิดถึงและอยากได้อยู่ใกล้ชิดกับชอแก้วเป็นที่สุด วันเดินทางชเยนทร์ป่วยหนักทำให้นุ่นต้องอยู่ดูแล จึงให้ชอแก้วเดินทางล่วงหน้ามาก่อนเพราะทราบจากนภกานต์ว่าติดงานด่วนจึงได้ส่งให้นภศูลและพิมพามารับชอแก้วอยู่ที่บ้านปลายทุ่งและให้ชอแก้วไปพบกันที่นั่น ชอแก้วเดินทางไปยังที่นัดหมาย แต่เมื่อถึงกลางทางก็ถูกไ้ด้นกับไ้ด้นตัวนกทำร้าย ชอแก้ววิ่งหนีร้องหาคนช่วย ขณะที่จะถูกดาบฟันนรวิร์ก็ปรีเข้ามาช่วยจนถูกฟันแทนชอแก้ว และพาชอแก้วหนีไปที่กระท่อมปลายนา พอตีฝนตกหนักชอแก้วหนาวสั่นและจับไข้ นรวิร์จึงกอดชอแก้วไว้ให้คลายหนาว ชอแก้วที่แอบพอใจนรวิร์อยู่แล้วจึงไม่ขัดขืน

เวลานั้นเองนภศูลและพิมพาที่เดินทางมารับชอแก้วมาพบว่านรวิร์กอดชอแก้วอยู่นภศูลไม่ฟังความเข้าไปตบตีนรวิร์พร้อมกับด่าทอว่าทำให้ชอแก้วมีโรค ชอแก้วอธิบายนภศูลก็ไม่ฟังนภกานต์ได้ทราบเรื่องจากนภศูล แรกก็โกรธเพราะหึง แต่ด้วยความยุติธรรมจึงยังไม่ปักใจเชื่อ สอบสวนความจริงจากชอแก้วและนรวิร์ จึงรู้ความจริงและเมตตาเอายาให้ทั้งชอแก้วและนรวิร์ ทั้งที่ใจก็เจ็บเพราะได้เห็นแววตาแห่งความรักที่ทั้งสองมองกัน ณ ตำหนักขาวยามนั้น ความสุขของนรวิร์คือการมีชอแก้วคอยล็กกลมมาพบและมีนภิสราคอยเป็นเพื่อนคุย ส่วนนภกานต์ก็ต้องรับบทหนักทั้งบริหารวัง บริหารน้อง บริหารป่าไพร่ และยังต้องทำงานที่ห่างสรรพสินค้ายังดีที่นภกานต์มี ประเมิน เพื่อนรุ่นน้องที่มีนิสัยดลกซี้เล่นคอยทำให้ผ่อนคลายและความผ่อนคลายนั้นก็กลายเป็นความเครียดในทันที เมื่อประเมินมาที่วังและเกิดพอใจชอแก้วขึ้นมามีอีกคน ประเมินแนะนำให้ ครูชั้น ครูดนตรีไทยมาสอนชอแก้วกับนภิสรา ครูชั้นนั้นเมื่อแรกเห็นนภิสราก็หลงรัก ความรักของทั้งคู่อยู่ในสายตาของนรวิร์ที่แอบมาเรียนเป่าขลุ่ยด้วย

นรวิร์สนับสนุนให้คนทั้งสองรักกัน โดยรู้ไม่ว่าทั้งสองจะซิงสุกก่อนห้ามแอบได้เสียกัน ฝ่ายนรวิร์กับชอแก้วก็แอบพบกัน นรวิร์วาดภาพดอกแก้วเคียงขลุ่ยให้ชอแก้วเป็นที่ระลึก พายเรือเก็บดอกบัว เป่าขลุ่ยเพลงรักให้ชอแก้วฟัง เพียรรดน้ำพรวนดินตอดดอกแก้วจนบานสะพรั่งและแอบเด็ดไปให้ชอแก้วเสมอๆ ทั้งสองบอกรักผ่านดอกไม้ เสียงเพลง และรูปภาพจนความรักสุกงอม โดยไม่รู้ว่าการกระทำทั้งหมดอยู่ในสายตาของนภกานต์ตลอดเวลา ความสะเทือนใจและความรักที่อัดอั้นตันใจทำให้นภกานต์ทนไม่ไหวบอกรักชอแก้วและแอบกอดจูบ และจากนั้นนภกานต์ก็จับคนทั้งสองแยกกัน โดยพาชอแก้วไปทำงานกันคนทีห่าง แต่ก็หนีปัญหารักซ้อนไม่พ้นเพราะประเมินตามจับชอแก้วอย่างออกหน้าออกตา ทำให้ต้องสับหลักกัน วุ่นวาย แต่ประเมินก็ยังไม่วายทอขอรักชอแก้วกับนภกานต์ตรงๆ นภกานต์ก็น้ำท่วมปากบอกว่าถ้าทำให้ชอแก้วรักได้ก็เชิญ ประเมินจึงดีใจรีบทำคะแนนอย่างคึกคัก ฝ่ายคุณหญิงสุดาวดีเริ่มผิวดั่งเกิดที่นภกานต์มีท่าทีเหินห่าง ท่านพ่อกับท่านแม่

ของคุณหญิงก็เร่งรัดให้ภกานต์มาห่มันหมาย

วันหนึ่งคุณหญิงสุดาวดีก็จับได้ว่าภกานต์มีใจให้กับช่อแก้ว ความเสียใจทำให้คุณหญิงประชดภกานต์ต่างๆ นานา ทั้งดื่มสุราและออกเที่ยวเป็นโอกาสให้ภกานต์รวบรวมเอาคุณหญิงสุดาวดีมาเป็นของตนในวันหนึ่ง ภกานต์นั้นแม้จะร้ายเรื่องอื่น แต่ก็ใจอ่อนกับเรื่องรัก สุดาวดีสั่งห้ามภกานต์แพร่พรายเรื่องนี้เด็ดขาดจนกว่าจะเต็มใจ มิเช่นนั้นจะฆ่าตัวตาย ภกานต์จึงกลายเป็นคนเหี้ยมแต่ใจเหี้ยวเพราะแพ้พิชรักไปพักใหญ่ พอห่างจากสายตานภกานต์สุดาวดีก็พยายามใกล้ชิดภกานต์อีก ส่วนพิมพานั้นแม้จะรักภกานต์ก็ไม่อาจแสดงออก ต้องทนเจ็บปละบคุณหญิงสุดาวดีให้คลายจากความเสียใจ แล้ววันหนึ่งด้วยความรักทำให้คุณหญิงสุดาวดีหลงผิดคิดกำจัดภกานต์เพื่อให้ตนเป็นอิสระ จึงล่อลวงภกานต์ว่าจะรับรักและแอบวางยานภกานต์ แต่นภกานต์รู้ตัวเสีย จึงปล้ำคุณหญิงสุดาวดีอีก และครั้งนั้นเองที่สุดาวดีตั้งท้องฝ่ายนรวิรย์ยังมั่นรักช่อแก้ว จะส่งสัญญาญแพะขลุ่ยเรียกหาช่อแก้วให้ลงมามาหาทุกคืน คืนนี้ก็เช่นกันช่อแก้วลงไปหาแต่โดนเปลี่ยนลากตัวไปหมายจะฆ่า นรวิรย์มาช่วยไว้ทันแต่ก็ถูกฟันจนเจ็บปางตาย ช่อแก้วเองก็โดนทำร้าย นภกานต์ออกตามล่าคนร้ายแต่จับตัวไม่ได้

ภกานต์เอาช่อแก้วไปรักษาที่ตำหนักหน้า แต่ไม่มีใครสนใจนรวิรย์ที่เจ็บหนัก นรวิรย์ต้องชมชานดูแลตนเองจนสิ้นใจ แต่ก็ยังคอยเฝ้าเป็นห่วงช่อแก้ว พิมพามาเยี่ยมและบอกให้นรวิรย์ทำใจเรื่องช่อแก้ว และบอกความจริงว่าคุณชายภกานต์รักช่อแก้ว และช่อแก้วก็เหมาะสมกับคุณภกานต์มากกว่านรวิรย์ที่มีชาติกำเนิดที่ต่ำพร้อย นรวิรย์ยังไม่ทันจะหายจากไข้กายและไข้ใจ เรื่องของภกานต์กับครุชันก็แดงขึ้นเพราะภกานต์ทอทุกคนคาดเดาได้ว่าครุชันเป็นคนทำให้ภกานต์ทอแล้วกลัวจึงไม่กล้าออกมารับ ภกานต์โดนภกานต์สั่งเขียนจนหลังลายเพื่อให้บอกว่าใครเป็นพ่อของลูก ภกานต์ใจเด็ดไม่ปริปากบอกใคร สุดาวดีที่ตัดสินใจมาหาภกานต์เพื่อบอกเรื่องทอเห็นความโหดร้ายของภกานต์ก็กล้าเขียนผู้หญิงทอ และยังบอกว่าถ้าภกานต์ไม่บอกว่าใครเป็นพ่อจะเอาลูกออกเสียเดี๋ยวนี้ สุดาวดีรีบหนีกลับวังหับเผยทันที นรวิรย์ที่กำลังเจ็บหนักทนไม่ไหวมารับอาสาเป็นพ่อให้ ภกานต์รู้ว่านรวิรย์รับสมอ้างแต่ก็โกรธนรวิรย์แสร้งหาเรื่องจึงพาภกานต์นรวิรย์ด้วยกานจับฝังดินตากแดดตากฝน ภกานต์เห็นนรวิรย์ถูกทรมานไม่ไหวยอมบอกว่าพ่อของลูกคือครุชัน

ภกานต์ตามเล่นงานครุชัน นรวิรย์รู้เรื่องรีบตามไปทันที ระหว่างที่ภกานต์มัวแต่่วนวายเรื่องตามล่าครุชัน สุดาวดีที่ต้องการจะสมรักกับภกานต์ จึงคิดจะไปทำแท้งเพื่อเอามารหัวชนออก แต่บังเอิญพิมพามาพบจึงเตือนสติ และพูดเรื่องความรักว่าหากเรามีความรัก แม้จะอยู่เพียงในใจก็มีความสุขได้ สุดาวดีสงสัยถามพิมพาว่าพิมพารักใคร พิมพาตอบรับออกมาว่ารักภกานต์ แต่คำน้อยก็ไม่เคยคิดจะเอ่ยปากให้

ใครรู้ เพราะเกรงนภกานต์จะเป็นทุกข์ สุดาวดีจึงตาสว่างเข้าใจว่ารักที่แท้นั้น คือ การเห็นคนที่รักเป็นสุข จึงบอกความจริงเรื่องนภศูลไป แต่ก็ขอให้พิมพ์เก็บเรื่องนี้ไว้เป็นความลับ ที่บ้านครูชั้น ทั้งนภศูลและครูชั้นเปิดศึกกัน เพราะนภศูลไม่ยอมฟังว่าครูชั้นจะรับผิดชอบทุกอย่าง แต่ด่าว่าครูชั้นและจะเอาเรื่องเอาตัวไปส่งทางการ ครูชั้นฮึดสู้กับนภศูลในจังหวะที่นภศูลกำลังจะเพลิงพล้ำโดนดาบของครูชั้น นรวิร์ก็เข้าไปขวางทำให้โดนดาบครูชั้นแทงตาย ทุกคนตกใจโดยเฉพาะนภศูลที่ไม่คิดว่าน้องชายที่ตนรักจะกลับมาปกป้องชีวิตตน นภศูลร้องไห้เสียใจเป็นครั้งแรก พร้อมกับอุ้มร่างนรวิร์กลับบ้าน ครูชั้นกลัวโดนจองจำจึงพานภิสราหนีลงปักษ์ใต้ไป

ที่ตำหนักหน้าของนภกานต์ พิมพ์และช่อแก้วรอฟังข่าวอยู่เห็นแต่นภศูลแบกร่างไว้ชีวิตของนรวิร์กลับมา นภกานต์และนภศูลจัดงานศพให้นรวิร์อย่างสมเกียรติ นภศูลขอบวชให้น้องชายเพื่อไถ่บาป สุดาวดีได้ฟังถึงกับน้ำตาาร่วง นภศูลเห็นสุดาวดีก็ร้องไห้ขอโทษที่เคยล่วงเกิน สุดาวดีสะท้อนใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ให้อภัยนภศูลหมดสิ้น ระหว่างนั้นนภิสรากับครูชั้นต้องทนตรากตรำลำบากรับจ้างทำงานทุกอย่างเพื่อให้ชีวิตอยู่รอด แต่ทั้งคู่ก็ทนได้เพียงเพราะพลังแห่งรัก นภกานต์เองก็ให้คนออกตามหาทั้งสอง และสั่งให้ทั้งคู่กลับมาครองรักครองเรือนกัน ณ วังสะพานเสี้ยวต่อไป สุดาวดีเข้าไปหานภกานต์เพื่อบอกความในใจ และบอกว่า จะเก็บความรักที่มีต่อภกานต์ไว้จนวันตายและได้กลับวังหับเผยไป พิมพ์ทนไม่ไหวตัดสินใจบอกความจริงเรื่องสุดาวดีท้อง นภกานต์คิดจะรับผิดชอบแทนน้องริบตามสุดาวดีไปวังหับเผย แต่ได้ทราบความจริงจากพ่อแม่ว่าสุดาวดีเดินทางไปต่างประเทศแล้ว นภกานต์จึงเดินทางกลับออกมาด้วยความสะเทือนใจ โดยไม่รู้ว่าเวลานั้นสุดาวดียังยืนมองนภกานต์อยู่อย่างสะเทือนใจ

และก้มลงจับที่ท้องพร้อมกับให้สัญญาในใจว่าจะเลี้ยงลูกของเธอด้วยความรัก และจะสอนให้ลูกรู้จักความดีงามของความรักเมื่อเติบโต จากนั้นสุดาวดีก็เตรียมตัวเดินทางไปต่างประเทศเพื่อใช้ชีวิตอยู่ที่นั่นตลอดไป ช่อแก้วเสียใจมากจะขอกลับไปอยู่ที่ต่างจังหวัด แต่นภกานต์ไม่ยอมเอ่ยขอช่อแก้วแต่งงาน ช่อแก้วยังไม่รับคำนภกานต์จึงคิดว่าจะทำในสิ่งที่พ่อฝากฝังไว้คือให้พ่อลูกได้พบกัน นภกานต์จึงนำตัวช่อแก้วเข้าวังถนนโรงครกทันที ท่านชายวิภาวดีใจเป็นที่สุด แต่หม่อมเนื้อแพรวเมื่อเห็นช่อแก้วเหยียบย่างเข้าวังยิ่งแค้นคลั่ง คว้ามิดจากเปลี่ยนวังเข้าไปทำร้ายช่อแก้ว แต่นภกานต์เข้ากันไว้เนื้อแพรวสู้อย่างบ้าคลั่งและตกบันไดลงไปสลบแน่นิ่ง พอฟื้นอีกทีก็มีอาการเป็นบ้า ร้องไห้โวยวายวิ่งหนีไป นภกานต์เล่าเรื่องทุกอย่างให้ช่อแก้วฟัง ช่อแก้วเข้าไปกราบพ่อที่แท้จริงและกลายเป็นคุณหญิงช่อแก้วแห่งวังถนนโรงครกอย่างสมเกียรติ สามเดือนต่อมา ท่านชายวิภาพาช่อแก้วไปกราบพระคือ คุณชายนภศูล พร้อมนภกานต์ นภกานต์ขอช่อแก้วแต่งงานอีกครั้ง ช่อแก้วตกลงด้วยเห็นในความดีของนภกานต์ แต่ทั้งนภกานต์และช่อแก้วต่างรู้ดีว่า

ช่อแก้วนั้นยังมีนรวิรัชายอาภัพรักอยู่ในหัวใจ

รายชื่อนักแสดง

ธนากร โปษยานนท์ รับบท ม.ร.ว.นภกานต์
บัวชมพู ฟอร์ด รับบท ช่อแก้ว
นันทวัฒน์ อาศิรพจนกุล รับบท ม.ร.ว.นภศูล
ภูริ หิรัญพฤกษ์ รับบท นรวิรัช
วิริฒิพา ภักดีประสงค์ รับบท ม.ร.ว.สุมดาวดี
สรารุณี พุ่มทอง รับบท ครูชั้น
พิมพ์รา เจริญภักดี รับบท นภิสรา
พิชญ์นาฏ สาขากร รับบท พิมพ์า
เบญจพล เขยอรุณ รับบท ประเมิน
ภัสสร เหลียวรักวงศ์ รับบท หม่อมเนื้อแพร
สถาพร นาควิลัย รับบท หม่อมเจ้าวิภา